

**Пам'ятаймо
про подвиг.
Енвер Ахсаров -
герой нашої вулиці**

«Герої не вмирають.

Вони знаходять безсмертя і назавжди

залишаються в пам'яті наших,

в звершеннях наших,

в великих діяннях прийдешніх поколінь.

Життям своїм

нащадки зобов'язані їм»

Атомный да не взметнётся гриб!

Люди, мир спасайте на планете!

Люди, он в расцвете сил погиб,

Чтобы жили мы на белом свете!

Люди, не жалейте доброты,

Не жалейте теплоты друг другу,

Защищайте дом, детей, цветы,

На порог свой не пускайте вьюгу!

З віршів С. Макітова
присвячених Е. Ахсарову

Енвер Ахсаров народився 24 листопада 1915 в с.Зілги (Північна Осетія), в сім'ї селянина. Після п'ятого класу працював у колгоспі. У 1934 році вступив в Краснодарську військову кавалерійську школу. В 1937-му з відзнакою закінчив Тбіліське військове училище. лейтенант Ахсаров був спрямований на посаду командира взводу в кавалерійський полк.

У боях Другої Світової війни – з серпня 1941 року. Після звільнення Белгорода 183 стрілецька дивізія спрямувалася до Харкова. Шлях прокладав передовий 227-й стрілецький полк майора Ахсарова.

- Слыхали, как у нас бойцы дают фашистам жару?
- А кто же эти храбрецы?
- Их командир – Ахсаров!
- Прошли они за краткий срок три сотни километров.
- В сугробах фронтовых дорог, в движении, споря с ветром.
- Кто брал атакой города, кто в сердце гаду метил?
- Под чьим огнём легли враги?
- Ахсаровцы ответят:
- Мы в снежной кружмесе пыли, грома врагов остатки!
- Мы – мстители родной земли, ахсаровцы на танках!
- И коль враги числом большим отчаянно дерутся,
- Коль тяжкий бой, кровавый бой –
- Ахсаровцы не гнутся!

3 книги О.И.Гринько «Серце Енвера»

Стрімко переслідуючи ворога, підрозділи полку до ранку 14 лютого 1943 року підійшли до передмістя Харкова – Олексіївці. Кілька днів йшли запеклі, кровопролитні бої за місто. Гітлерівці відчайдушно намагалися утримати його в своїх руках: німецько-фашистське командування кинуло в бій добірні частини моторизованих дивізій СС і «Велика Німеччина».

Зазвичай командир полку знаходиться в ході бою на своєму командному пункті. На цей раз склалася критична обстановка. Півсотні танків і понад полку мотопіхоти на бронетранспортерах атакували 183-ту стрілецьку дивізію. Головний удар противника прийняв на себе полк майора Енвера Ахсарова. Загарбники чинили запеклий опір. Вони кинули в контратаку 50 танків і близько полку піхоти. Вогонь і метал обрушився на наших солдатів.

Але, незважаючи на чисельну перевагу, фашистам не вдалося зломити наступальний порив гвардійського полку. Їх контратаки захлиналися одна за одною. Противник втрачав сили. І тоді майор Ахсаров прийняв рішення перейти в бойові ряди та ступив у саме пекло бою.

Три рази ворог намагався розгромити полк, і три рази його атаки були відбиті. Відображаючи третю, найбільш запеклу контратаку противника, майор Ахсаров застрелив двох гітлерівських офіцерів і ... на очах у однополчан загинув від розриву ворожої міни.

Товариші помстилися ворогу за смерть улюбленого командира. Вони знищили 10 ворожих танків, близько 100 гітлерівців, відкинули ворога і увірвалися на вулиці Харкова. Під бойовим прапором несли вони тіло майора і поховали його з військовими почесностями.

Героя війни Енвера Ахсарова поховано в Харкові, за звільнення якого він віддав життя. На могилі встановлено пам'ятник. Вдячні мешканці міста назвали його ім'ям одну з вулиць Харкова в районі «Олексіївки».

Саме на цій вулиці знаходиться наша рідна **школа № 150**. Всі роки існування школи учні та вчителі дбайливо зберігають пам'ять про героя, який віддав своє життя за наше мирне життя.

У 80-х роках минулого століття успішно велася пошукова роботи, щодо встановлення фактів життя та подвигу Енвера Ахсарова.

Багато років напередодні Дня Перемоги проводилося урочисте «Свято вулиці Ахсарова». Одного разу на нього приїжджала з Осетії рідна сестра Енвера Ахсарова.

На житловому будинку по вулиці Ахсарова, 18 встановлено меморіальну дошку на честь героя. Щороку у Харкові проводиться турнір з вільної боротьби імені Енвера Ахсарова.

У школі № 150 встановлено стенд про життя та подвиг Енвера і кожен учень знає, хто такий Ахсаров і чому його ім'ям названа наша вулиця.

Учні та вчителі школи щороку бувають на могилі героя на 2-ому міському цвинтарі, де вшановують пам'ять людини, яка загинула у розквіті свого життя заради нашого мирного майбутнього.

Зберігаймо пам'ять про подвиг!

Герой
СОВЕТСКОГО СОЮЗА
КОМАНДИР ПОЛКА
МАЙОР АХСАРОВ
ЗИВЕР БИМБУЛАТОВИЧ
род. 10/х/1916 г.
в селе Зильги
СЕВЕРНОЙ ОСЕТИИ, ПОГИБ
ПРИ ОСВОБОЖДЕНИИ
Г. ХАРЬКОВА 15- II 43 г.

24.11.1915г. – 15.02.1943г.

Улица названа в честь
отважного сына осетинского народа
майора

Ахсарова Энвера Бимболатовича
командира 227 стрелкового полка
(183 стрелковой дивизии, 40 армии
Воронежского фронта).

Родился 24.11.1915г. в с. Зильга Северо-
Осетинской АССР. Погиб в бою 15.02.1943г.
при освобождении г. Харькова

Звание **ГЕРОЯ СОВЕТСКОГО СОЮЗА** присвоено 10.01.1944г.
посмертно. Награжден орденами Ленина, Красной Звезды.

**Меморіальна дошка Е. Ахсарову
встановлена на будинку по вул. Ахсарова, 18**

Нехай життя і ратні подвиги Енвера Ахсарова будуть прикладом для нас. Нехай в молодих серцях героїка фронту переростає в героїку творення і втілиться в ті справи, які не встиг завершити Енвер Ахсаров, заради яких він віддав своє життя.

Він жив, любив і воював за наш мир і свободу. Його серце палало жагою життя і щастя для всіх людей землі.

І навіть через сімдесят п'ять років хоробре серце Енвера розтопить лід ненависті і зла і зігріє сонячним теплом його батьківщини, його широкої душі небо над нашим улюбленим містом!

ВУЛИЦЯ АХСАРОВА

- Використані джерела:
- <http://ru.wikipedia.org> – Вікіпедія, вільна енциклопедія
- <http://www.segodnya.ua> – портал новин
- <http://izvestia.kharkov.ua> – інформаційно-аналітичний портал “Харьковские известия”
- Пошукові матеріали ХЗОШ №150
- Фон презентації з сайту www.liveinternet.ru

